

Недоступен ни однин перевод.

Дар дехаамон мӯйсафедде буд ва хар гапу коре боиси тааччубаш мегашт, хамон лахза мегуфт: «Бобо намурд, дар ин зиндагӣ хамаи балоро дид». Чун чавонтар будам, ба умки ин сухан намерасидам. Хикмати баландашро тадричан дарк карда истодам.

Чанд рӯз пеш Кабирӣ бо истифодаи таҷрибаи пирони нахзатиаш ва рохнамоии хочагони маънавиаш меҳост боз чамъе равшанфикрони тоҷики дар хориҷ қарордоштаро бо баҳои чанд динору риёли барояш додаи дигарон бихараду мисли солҳои 90-ум қурбонии нақшаҳои хизби террористиаш созад. Аммо тираш ҳок ҳӯрд. Чамъомаде, ки гирд овард, амалан ба чаласаи хонаводагиаш табдил ёфт. Пеши онҳое, ки қафолати сохтани ИНОТ-и навро барояшон дода буд, шарманда шуду назди охундҳои шиа, ки ин хама маблағро барои ин маърақа чудо карда буд (барои ташкили қору иҷораи толору роххарҷии ба гуфти ҳудашон 300 нафар даъватшуда ва маблағи меҳмонхонаҳои зисти онҳо ва ҳӯрду ҳӯроқашон бо қисапулию монанди инҳо) қарздор. Акнун, ки қорҳо барор нағирӣфт, рохҳои дигари нишон додани ҳудро пеш ғирӣфт. Рохҳои қаблан озмудашударо.

Масалан, моҳи январӣ соли 2016 падари 95-солааш (тавачҷух қунед – 95 сол, умре ки танҳо чанд ғоизи қўчаки насли инсонӣ мебинад ва мучиби ҳасадхӯрист) бо дарди илоҳӣ даргузашт. Кабирӣ аз он хангомае бардошт, ки ғӯё қиёмат қойим шуда: «ӯро Ҳукумат намонд хориҷа раваду хамин сабаби марғаш шуд». Хочагонаш ба ин муносибат ҳеле дастғири маънавию молиявиаш қарданд. Ҳудро нобино ҳам вонамуд қарданд. Ғӯё намедонистанд, ки ин шахс (манзур Кабирӣ) вақте модараш – қампири Сочак дар бистари беморӣ нафасҳои вопасини ҳудро меқашид, на ғуреа буду не таъқиб мешуд. Вақили парлумон буд. Аммо ширқат дар як қонфронси муқаррарии бунёди Қарнеғиро аз паҳлуи модари бемор волотар донист ва ҳатто дар қанозааш ба таври телефонӣ (методи нави қанозақонӣ, ки метавон онро қамҷун қашғиёти Кабирӣ ба қайд ғирӣфт) иштирок қард.

Акнун дигар қун хама рохҳо тамом шуданд, қун дид ягон тавачҷухи қиддие нисбати «қасади бечони сиёсиаш» ва хизби мурдааш эҳсос намеғардад, тифли бемор – наберай қорсолааш Иброҳимро ба майдони сиёсатҳои харроми ҳуду хочагонаш қашид.

Ҳеч инсонӣ солим аз бемории шахси дигар, ҳосатан ағар тифли маъсуме бошад, ҳурсанд намешавад. Зеро хар қасе, ки фарзанду дилбанде дар ҳаёт дорад, не барои ҳуду на

барои дигарон, ҳатто барои душмани худ бадириро наменвисандад.

Вале хангомае, ки Кабирӣ ва 3-4 рӯзноманигори лошахӯр аз бемории Иброҳими чорсола барангехтани ҳастанд, тамоми сиёҳии тиннату калби касифи онхоро рӯи об баровард. Одами бафаҳм дарк мекунад, ки онҳо барои ин тифли бегуноҳ хизмати хирсонае карда истодаанд. Ҳатто аз бемории наберааш Кабирӣ имтиёзи сиёҳи гирифтанист. Чуноне, ки дар ҷанозаи модараш бо телефон занг заду нутқи сиёҳие анҷом дод ва тӯдае бесаводу содалавх бовараш карданд.

Акнун бозии наваш бо истифода аз бемории набера низ ончунон баъзе журналистони зудбовару эҳсосотири тасхир кард, ки ҳамоно дар сомонаи [Change.org](https://change.org) худро ба оғӯши Кабирӣ партофтанд. Шояд баъзе хонандаҳо маро сангдилу нисбати сарнавишти Иброҳими чорсола бетафовут хонанд. Аммо чунин нест. Ман ба ин казия аз дариҷаи назарҳои Кабирӣ менигарам. Биёед ҳар кас худ казovat кунад.

Бемории Иброҳим имрӯзу дирӯз пайдо нашудааст. Зимни суҳбате, ки нависандаи ин сатрҳо бо табиби муолиҷавӣ Каримова Малика дошт, Иброҳим ханӯз дар моҳи феввали соли ҷорӣ, яъне панҷ моҳ пеш, дар шуъбаи урологияи кӯдаконаи беморхонаи Қарияи Боло бистарӣ шуда буд. Аллакай ҳамон замон бемории ӯ таҳхис гардида ва мавриди муолиҷа ҳам қарор гирифта буд. Муайян шуда буд, ки кӯдак ба бемории саратони ҷанин (эмбриональная карцинома) гирифта аст. Дар ин муддат, модари тифл ва дигар наздикони ӯ ба ягон мақоми масъуд дар хусуси бурдани ӯ барои муолиҷа расман муроҷиат накардаанд.

Кабирӣ низ то дирӯз ҳомӯш буд. Такроран менависам, тифл аз моҳи феврал бемор буд. Ӯ дар пайи суроғаш набуд. Думболи ташкилу гузаронидани ҷамъомади террористонаш ва сохтани эътилофи дурӯғинаш тақу дав дошт. Чун бо шикаст мувоҷеҳ шуд, якбора набераи бемораш ба ёдаш расид. Он ҳам ба хоҷаи гунаҳгор қардани ҳукумати Тоҷикистон ҳамчун сабаби бемории Иброҳим.

Аҷабо..., ин тифлаки ханӯз аз дарки дунё беҳабар аз қучо медониста бошад, ки бобои гуломи нафсаи масти долларҳои ҳориҷисту ба қайфу сафо машғул. Ва ҳатто дарди ӯро барои ҷалб қардани диққати ҳориҷиро ба шахсияти ҳудаи истифода мебарад. Чуноне, ки марги падарашро истифода бурд.

Ин сиёсатмадори террорист, айёру маккор медонад, ки кӯдаки маъсум дучори дарди бедавост, лекин хабари бемории ӯро тавре суистифода мекунад, тавре хангома мекунад, ки хисси тоҷики содалавху зудбоварро ба тугён дарорад, нафрати ӯро нисбати мақомоти интизомии кишвар бедор кунад. Ӯ парвои Иброҳими чорсола надорад. Гап танҳо сари ПИАР меравад. Пиари сиёҳи Кабирӣ. Яъне, тифлаки маъсум ва дарди ӯ бояд ба хоҷаи ниғадории номи Кабирӣ дар сархати расонаҳои иттилоотии мочарочӯ хизмат кунанд.

Беномусӣ, бефаросатии Кабирист, ки ҳатто бо беморию вафоти пайвандони хонадонаш аз диди сиёсӣ менигарад. Хешро роҳбари ташкилоти сиёсии исломӣ медонаду казову қадарро инкор месозад. Шояд ҳамаи ин ҷазои қисмат бар ҳуди ӯст? Чаро Кабирии нахзатӣ, ки пайваста дар роҳи дин ҳудро содику бовафо таъриф мекунад, ҳамаи инро дар худ намебинаду дар дигарон мечӯяд? Аз ин бармеояд, ки ҳатто эътиқодаш ҳам бофтаю сохта аст. Боз ҳамон сухани мӯсафед: «намурдем ҳамаи балоро дидем».

Хайфи чунин инсон. Ва хайфи чунин ашхосе, ки ба чунин игвоангезон бовар мекунанду нимқосаи тағи қосаро надида, садо баланд мекунад.

Содағӣ ва гумроҳии иддае аз нафарони миллат, ки ҳудро зиёӣ мегиранд, маълум шуд. Ба гуфти Кӯри Юнус (Истаравшанӣ), ба як қайқ ва ханноти сиёсӣ бовар қарданд.

Сад дареги ин миллат, ки ҳудро қуханбунёд ном мебарад. Ходисаҳои моҳи феввали соли 1990 аз як овозаи қозӣ Қаххор Ақбар, ки «Арманиҳо омаданд, хонаҳои Душанберо гирифтанд», сар шуда буд. Дар натиҷа 21 қас қушта, Душанбе валангор гашт. Дод аз дасти ақл!

Довуд Исмати,

рӯзноманигор

Сарчашма:

<https://www.facebook.com/groups/154039488536768/permalink/244053269535389/>